

PROJECTE LLULL

Un viatge sonor a través de l'obra i l'esperit de Ramon Llull

Enrique Vte. Sánchez Vidal

(Flauta i Flautín)

HOC OPUS HOMINIBUS DEDICO QUI M'HI FACULTATEM VITAE TEMPESTATIBUS RESISTENDI DEDERUNT.

A la memòria dels éssers estimats que han inspirat aquest projecte.

A l'estiu de 2016, a petició del Pare Josep Amengual i Batle (SS.CC), vaig tenir l'oportunitat d'oferir un petit recital a la Capella del Santuari de Sant Honorat. Des d'aquell dia, la meva intenció ha estat reunir un corpus de peces d'autors mallorquins, inspirades en el Beat Ramon Llull. Aquest projecte vol ser un homenatge a la seva figura, doctrina i pensament, a través del so de la flauta i el flautí. Les obres que el conformen exploren diferents facetes de la seva vida i obra, des del seu retir espiritual a Randa fins a la seva profunda reflexió mística. El projecte ha unit compositors mallorquins amb trajectòries diverses, però amb un llenguatge musical sorprenentment similar en aquestes peces, que conviden a la introspecció.

Los textos escogidos son el verdadero hilo conductor que ensambla y da sentido a este proyecto, cuyo fin es meramente pedagógico y divulgativo.

OFRENA

Aquesta obra no està composta pensant en el Beat, sinó en algú amb una capacitat intel·lectual i artística fora del comú, com era l'Eduard Servera.

La Covid ha estat una epidèmia com, segurament, les viscudes a l'Edat Mitjana.

Explica la llegenda que Ramon Llull, en veure el pit nafrat d'una donzella de la qual estava encapritxat, va tenir el detonant que el va fer fer un gir a la seva vida...

La mort de l'Eduard va ser un punt d'inflexió en la vida de la seva família, amics i companys de tota la vida i, en aquest cas, el detonant definitiu per abordar aquest projecte...

Josep Ros Sancho

Va néixer el dia 4 d'octubre de 1941 a Son Servera. La passió i l'amor per la música la va heretar en Josep del seu padrí matern, Josep Sancho Servera, "des Forn o Moliner", músic fundador de «La Serverense», actual Banda de Música Local de Son Servera, que la va dirigir des de l'any 1889 a 1906, quan només tenia 18 anys i deixà la flauta per assumir les funcions de director. Va ser el primer director de la banda que tingué una batuta a les mans. Anys més tard regalaria la flauta al seu net Josep, que amb el temps és va convertir amb un reconegut músic, compositor, i director, de manera ocasional, de la banda serverina.

Tornat als inicis d'en Pep dins el món de la música, a Manacor va anar a classes de piano amb Concha Vadell. A més va ser el darrer alumne de don Antoni Maria Servera, director de l'Escola de Música i de la Banda Municipal de Música de Manacor. Va fer estudis de piano al Conservatori de Música i Dansa de les Illes Balears. Al llarg de la seva vida, en Pep, ha estat enganxat al món de la música i la composició.

A la seva joventut, el seu primer grup va ser Els Sonadors, que va formar amb en Pep Nadal, en Ramiro Cifo i en Bernat Morey. Feien música mallorquina d'en Guillem d'Efak, de n'Antoni Parera, i música de ball. Quan es va desfer el grup amb en Bernat Morey, Martí Salem, i Toni Garcia, formaren el Grupo 15. Segons em contà en Pep, van ser un bons anys i quan es va desfer el grup uns formaren Els Falcons, i altres els Amigos, i en Pep es va quedar amb els Amigos. Amb ells varen gravar el primer disc pop en mallorquí amb n'Antoni Parera.

Els Sonadors.

En Pep també va ser membre fundador del grup "Mosaic" de Son Servera, amb quatre músics de «Los 5 del Este», i acompanyant el Cor de Son Servera, i la Capella de Manacor, feren música clàssica i moderna com el Fantasma de la Òpera, Jesucrist Superstar, cançons negres espirituals, música clàssica, etc. Tengueren molt d'èxit fins i tot varen fer una actuació a l'Auditori de Palma. Va ser fundador (1976) i director (1982-1989) de l'Orquestra de Cambra Ciutat de Manacor; de la Coral Laudate de Son Servera (1981-1990); de la Coral Fra Juníper Serra de Petra (1983-1990); de la Coral Monteverdi (1989-1990) i va ser director de la Capella de Manacor de 1982 a 1989.

És impossible resumir amb poques paraules la llarga trajectòria d'en Pep Ros dins el món de la música, i la composició, encare queda per contar...

El 16 d'agost de 2019, a ca nostra a sa Coma, juntament amb el meu home, vàrem passar un agradable capvespre xerrant amb en Pep Ros i ens va contar els seus records dels 50 anys transcorreguts, des dels seus inicis en el món de la música i la composició; dels treballs i col·laboracions amb els seus amics, Antoni Parera, Andreu Riera, i tant d'altres i dels grups, corals, orquestres etc., que van formar part de la seva vida. Acabàren parlant del present d'en Pep, que aleshores era la darrera obra INVICTUS, Rafa Nadal Legend, dedicada al tenista manacorí; en va fer una versió per a banda on la instrumentació era totalment diferent i li va dur molta feina, però va aconseguir el seu desig i va ser estrenada amb gran èxit a l'Auditori per la Banda de Música de Manacor. Finalment, ens va parlar del seu somni de poder estrenar a la Seu una missa. Era un treball que havia començat 20 anys abans i que en acabar-la va decidir dedicar-la al Papa Francesc. La missa la va titular IN VIAM PACIS, (Pel camí de la Pau); a cercar aquest nom li va ajudar el rector de Son Servera, don Pedro Pou, al cel sia. El somni d'en Pep no va ser possible veure'l satisfet per les dificultats que van sorgir, per a poder estrenar-la a la Seu com era el seu desig, li rebutjaren la petició. Va tenir ocasió d'estrenar-la a la Península, però ell no heu va voler fer perquè la volia estrenar a la seva terra. Esperem que en record a la seva memòria pugui ser estrenada algun dia i no resti per sempre al calaix de l'oblid.

BREU SIPNOSIS SOBRE LES OBRES "LLULL SINFÓNIC

Confés que no conec cap obra sencera de Lull, però un bon amic (Biel Bordoy Valens), entusiaste del nostre mallorquí més universal, m'ha trasmés amb pasiò diversos fragments de la variada producció luliana, de tal manera que he entrat en el cap de fibló de Ramón "lo foll" i submergit, a moments, en aquesta atmosfera captivadora mi h'he deixat seduir fins al punt de concretar la meva creació musical.

Miquel Xamena Palou

Neix a Felanitx c/ Juavert, 36. Estudia música al col·legi de les Teatines del poble, dels 4 als 12 anys, en que acaba 6è de piano. Parèntesi degut a estudis superiors, fins acabar la carrera de piano amb D^a.Teresa Bover. Amplia estudis d'harmonia amb D^o. Toni Matheu i D.Julio Ribelles. Finit el servei militar, comença a treballar amb "Dragados", moment en que amb amics felanitxers formen el quintet " Los Marblau ", pel qual comença a compondre ballables i enregistren 3 singles. Presenta obres als festivals de la "Canción de Mallorca" i "Mediterráneo"- Motius laborals l'obliguen a deixar la música i viure a Palma, on coneix la soprano Mercé Riera, directora de la coral "Sagrat Cor". S'integra en l'agrupació per crear i estrenar d'un caire més clàssic: "Ave Maria" i "Cançó". Refresca l'harmonia amb D^o.Vicens Juan Rubí. Estrenes diverses amb distintes agrupacions- Coral de Felanitx i Banda de Música enregistren "L'Himne del C.D.Felanitx". la mateixa coral estrena "Canço de Bressol i "La Gerreta Felanitxera"; Coral i Capella Teatina ho fan amb "Glosa de Juny".L'Agrupacio Teatina amb "Stabat Mater" i la Coral de Pollensa amb "Dos Sospirs" amb lletra de Costa. Jubilat i vivint a Felanitx s'integra en les Corals "Units com Brins" i "Coral de Felanirx". La primera li estrena diverses composicions, com "Himne dels Terciaris Franciscans" o " Nadala de l'esperança". El 2013 a la Missa dominical de la Seu, s'estrena "Missa Brevis", petit preludi d'entrada, salm 137, Ave Maria (per solista) i Ave Verum. Per Santa Cecília, enregistren un monogràfic seu amb CD a l'església parroquial del poble, amb la col·laboració de 15 músics. Al 2022 la Jove Orquestra de Balears dirigida per Joan Barceló amb les corals esmentades i voluntaris del Conservatori, li estrenen 5 obres.

Ha escrit partitures per diversos instruments, per orquestra i per solistes, religioses i profanes. Una Missa a Sant Miquel patró de l'església Parroquial; musicat l'obra de teatro "L'Adoració del tres Reis D'Orient" del glosador de Cas Concos, Guiem Monserrat (a) "Sostre". A la patrona de Mallorca, Verge de Lluc, li dedicà "Ave Maria i "Salve Regina" ambdues a 4 v.m. i orgue, i en les seves peces ha musicat lletres de Costa i Llobera, Mª-de Lluc Pomar, Mn.Tomeu Bennásar, Mn.Bartomeu Barceló, Biel Bordoy, Pep Boned, Miquel Adeover i Joan Maimó Vadell, entre altres.

RANDA

Randa és el nom d'una localitat a Mallorca, coneguda pel seu puig homònim. En aquest indret, el cèlebre filòsof i místic mallorquí Ramon Llull es va retirar a una cova al Puig de Randa, on es va lliurar a la meditació i la contemplació. Aquesta obra s'inspira en aquell retir espiritual i en l'experiència contemplativa de Llull.

La peça s'estructura en diverses seccions que segueixen un viatge emocional i espiritual. La primera secció evoca l'estat de meditació i contemplació, un reflex de la pau interior que Llull cercava en el seu retir. Posteriorment, la música ens transporta a un moment en què es descriuen els "infidels" al cristianisme. En aquesta part, els intervals i motius musicals s'inspiren en la cultura musulmana, evocant el contacte i la interacció cultural que Llull va tenir amb altres tradicions religioses.

Una tercera secció actua com a retransició, on de manera abstracta es suggereix la conversió dels infidels al cristianisme. Finalment, l'obra retorna a la calma i la introspecció de l'estat contemplatiu inicial, tancant el cicle espiritual.

El piccolo, instrument central en aquesta obra, destaca per la seva versatilitat i riquesa tímbrica, el qual li permet explorar diferents facetes emocionals i expressives al llarg de l'obra.

Antoni Mairata

El 2016 finalitza els estudis de Composició al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid amb Matrícula d'Honor. Immediatament després rep l'única beca Fulbright concedida a nivell nacional dins l'especialitat d'Arts de la seva convocatòria per a estudiar el prestigiós màster de música de cinema Screen Scoring a la University of Southern California (USC), on es gradua el 2018. És un dels compositors més joves que han dirigit i gravat en diverses ocasions les seves obres als estudis Warner Bros. Studios i 20th Century Fox Studios a Los Angeles.

La seva fructífera trajectòria com a compositor compta amb un repertori de més de 130 obres per a una gran varietat de formacions, abordant multitud d'estils. Més de 40 de les seves composicions han estat estrenades, interpretades o gravades a ciutats com Los Angeles, Pittsburgh, Londres, París, Milà, Budapest, Estocolm, Madrid, Barcelona, Baden (Àustria), València, Bilbao, A Coruña, Saragossa i Mallorca. Destaca l'estrena del seu Concert per a trombó, orquestra i cor, interpretat per la ORCAM a l'Auditori Nacional.

En el camp dels mitjans audiovisuals ha treballat com a compositor a llargmetratges, documentals, sèries, vídeos corporatius i curtmetratges, produïts tant a Espanya com als Estats Units, Xina, Mèxic i Regne Unit. També ha treballat com a orquestrador a diverses produccions de Netflix i de Corea del Sud, arribant a col·laborar amb la London Symphony Orchestra. La seva música per a audiovisuals ha rebut premis a festivals internacionals de Barcelona, Toronto i Califòrnia.

El 2019 posa música a la producció teatral Tito Andrónico, en versió de Nando López i dirigida pel guanyador d'un Premi Max Antonio C. Guijosa, la qual va clausurar el 65 Festival de Teatre Clàssic de Mèrida.

LLULL A RANDA

Aquesta música consisteix en una descripció abreujada de la il·luminació de Llull a Randa.

Les notes superllargues (les dues rodones lligades) han de durar fins que al flautista no li quedi aire, soni com soni. Han de quedar exhaustes literalment. El so no s'ha de tallar sino asfixiar.

Representen a Llull i el seu dubte angoixant en la solitud de la muntanya.

Els arpegis representen el so dels ocells que devien ser, per a ell, una companyia sonora singular.

L'altre tema de tres compassos (el començament de la Syrinx de Debussy) representa el paisatge (els pics de les muntanyes llunyanes i difuses) que Llull podia veure des de Randa. Els silencis representen els espais de meditació i/o de descans. Són espais de rememoració i reordenació del que ha sentit a dins i a fora.

A partir del compàs 33 fins al 41 aquests tres elements (pensament, ocells i paisatge + meditació) se van integrant fins arribar a un silenci més llarg (que pot allargar-se a voluntat) del qual en surt la melodia final.

Aquesta representa la seva Art. El sistema de pensament ordenat que va bastir a Randa. Són els mateixos elements repetits en forma de mosaic. La intenció és que se semblin als mosaics geomètrics dels àrabs en els quals, segons l'element amb què et fixes canvia la percepció del conjunt.

Per això és important, en contrast amb la primera part, que és més lliure, que aquesta segona sigui més mesurada però expressiva. La primera part és més sensorial i la segona més racional.

La petita coda final i l'acabament obert simbolitzen la pervivència i la continuïtat de l'Art de Llull encara avui.

Faig servir el cromatisme, i s'ha de saber trobar el seu perquè...

Francesc Crespí Cañellas

Nascut a Palma, però de sang taujana, és un dels músics i pedagogs més importants i menys reconeguts del panorama cultural i musical mallorquí dels darrers 40 anys.

Juntament amb Xavier Carbonell i Eugeni Canyelles, va elaborar l'Enciclopèdia de la Música Catalana, Valenciana i Balear.

Mestre i professor de diverses generacions de mestres de música d'educació primària, ha realitzat nombroses transcripcions al llarg de la seva carrera; una de les últimes és el Llibre d'atril de Pau Villalonga.

Fundador de la Coral Universitària, la seva activitat com a instrumentista i cap pensant en nombrosos conjunts i ensembles de les Illes el converteix en un artista actiu i compromès amb el seu espai autòcton, duent fins al final la màxima: 'Pensament global, actuació local

AMIC - AMAT- AUCELL

Amic -amat-aucell és una breu peça musical escrita pel flautí
La música es basa en el versicle 41 del Llibre d'amic e amat de Ramon Llull,
“ab ulls de pensaments, llanguiments, de sospirs e de plors, esguardava
l'amic son amat; e ab ulls de gràcia, justícia, pietat, misericòrdia, liberalitat,
l'amat esguardava son amic. E l'aucell cantava lo plaent esguardament
damunt dit.”

L'amic (l'home) mira al seu amat (Deu), l'intercanvi de mirades mostra el
sentiment recíproc de cada personatge; i la mirada trista i preocupada de
l'amic sempre es corresposta de manera optimista per l'amat; i l'aucell
canta alegre l'intercavi de mirades.

El fragment musical de l'amic mostra el pesar i la preocupació amb un
motiu musical estret que s'eixampla en intervals més grans, i amb una
presència dels cromatismes.

El fragment musical de l'amat és una melodia cantabile i molt tranquil·la,
amb l'aparició del cromatisme per mostrar la comprensió de l'amat vers el
patiment per amor de l'amic.

Finalment, en el darrer fragment l'aucell canta lliurement la mirada entre
amic i amat.

Biel Oliver

Biel Oliver "Torres" va nèixer a Algaida el 1968, obtingué la llicenciatura de geografia, història i història de l'art a la universitat de les Illes Balears en el curs 1990-91. Realitzà el grau superior de clarinet en el conservatori superior del Liceu de Barcelona, acabant amb l'obtenció d'aquest títol i el premi d'honor de fi de carrera del curs 1994-95. Ha estat integrant de la Banda de Música d'Algaida, on inicià els seus estudis. Actualment es integrant de la Banda Municipal de Palma.

L'interés per cuinar amb els sons l'ha duit a col.laborar, fent arranjaments, juntament amb Delfí Mulet, amb el grup den Biel Majoral des del 1992, amb el qual ha duit a terme dos enregistraments ; Fou fundador de l'orquestrina d'Algaida amb la qual ha duit a terme nombroses actuacions i varis enregistraments, i amb s'arrual Jazz mort, grup del qual encara és membre i amb qui ha duit a terme dos enregistraments. D'altra banda ha realitzat arranjaments per a les bandes de Campos, Manacor, Son Servera, Esporles ,Ses Salines i per a la banda municipal de Palma. També escriu, juntament amb en Delfí Mulet, les músiques dels espectacles teatrals: "Representació de la mort" dirigida per Jaume Falconer, de "Temps, temps, temps" dirigida per Antoni Artigues i de "Petit ball" espectacle de dansa de la companyia Au Ments pel qual compona part de les músiques.

També cal destacar la realització d'arranjaments per a banda de les músiques den Biel Majoral, amb concerts amb les bandes d'Algaida, Ses Salines i Felanitx dirigides per Andreu Julià, així com els arranjaments per a banda de l'espectacle "Siau qui sou" de Guillem d'Efak duit a terme per la Banda de Manacor dirigida per Pere Siquier amb la col.laboració de Biel Majoral, Bartomeu Mestre, Delfí Mulet i Maria Rosselló. L'any 2012 va rebre el premi Baltasar Moyà de Compòsició musical de la Federació de Bandes i Associacions musicals de les Illes Balears.

La composició és el darrer camí encetat per aquest músic, aquest nou camp el fa gaudir com un infant que descobreix nous mons en l'enorme univers que és la música, les seves obres són "Petit Ball", "Jaume II", "Petit concert per a clarinet", "Obertura frenètica", "Parasceve impressions", entre d'altres i han estat estrenades i interpretades per les bandes d'Algaida, Banda S'Almudaina, Sant Llorenç, Ses Salines, Esporles, Son Servera, Manacor, la banda de la federació d'associacions de música de les Illes Balears i la Banda Municipal de Palma. També ha creat la música per a conjunt d'intruments i soprano de "L'arbre de la vida" estrenat el 2015, i l'espectacle "Llumeneret blau", un tribut a Josep Maria Llompart estrenat el 2018 on fusiona paraula amb les actrius Francesca Vadell i Marta Obrador, música amb Maria Rosselló, Joan Rodríguez, Raimon Ramon i Assumpció Janer i dansa de la ma de Tomeu Gomila. El 2024 ha estrenat l'obra per a trio de vent i actor "La caiguda" sobre textos de la novel.la d'Albert Camus, amb els músics Joan Rodríguez i Enrique Sánchez i l'actor Miquel Àngel Torrens.

OFRENA (Josep Ros Sancho)

AVE MARIA, I ALEGRA MENT DIGA HOM AL COMENÇAMENT: LES GENS D'AQUEST MÓN, COM PODEN HAVER TAN GRAN ESPERANÇA EN NOSTRA DONA? BELL FILL, LA CARN QUE EL FILL DE DÉU PREN DE NOSTRA DONA VAL MOLT MÉS... QUE TOTS ELS ÀNGELS I ARCÀNGELS, QUE TOTS ELS HOMES QUE SÓN, NI FOREN, NI SERAN; QUE TOT QUANT DÉUS HA CREAT... PER AÇÒ CONVÉ QUE NOSTRA DONA SIGUI SUFICIENT PER A L'ESPERANÇA QUE ELS JUSTOS I ELS PECADORS NECESSITEN...

DE L'AMOR TROBADO RESC AL MÍSTIC CONTEMPLATI U (M. Xamena)

A VÓS, SENYOR DÉU, FA MOLTES GRÀCIES I MERCÈS EL VOSTRE SERVIDOR I EL VOSTRE SOTSMÈS, CAR GRAN DIFERÈNCIA VEIG QUE HI HA ENTRE LES OBRES QUE SOLIA FER EN LA SEVA JOVENTUT I AQUELLES QUE FA ARA...: CAR AIXÍ COM LLAVORSEREN TOTES LES MEVES OBRES EN PECATS I EN COMPANYIA DE VICIS, AIXÍ ARA, SENYOR, TINC ESPERANÇA, PER GRÀCIA VOSTRA, QUE SIGUIN... COM PUGUI DONAR GLÒRIA I LLOANÇA A LA VOSTRA GLORIOSA ESSÈNCIA DIVINA.

RANDA (Antoni Mairata March)

DIU EL LLIBRE "VIDA DE MESTRE RAMON" QUE LLULL VA RELATAR A UNS RELIGIOSOS AMICS SEUS A PARÍS..., "RAMON VA PUJAR A UNA MUNTANYA NO GAIRE ALLUNYADA DE CASA SEVA, PER TAL DE CONTEMPLAR-HI DÉU MÉS TRANQUIL·LAMENT" (ES TRACTA DEL PUIG DE RANDA, A POC MÉS DE VINT QUILOMETRES DE PALMA).

LLULL A RANDA (Francesc Crespí Cañellas)

DIU EL LLIBRE "VIDA DE MESTRE RAMON" O "VITA COAETANEA": "RAMON PUJÀ UNA ALTRA VEGADA A LA DITA MUNTANYA, ES VA FER CONSTRUIR UN ERMITATGE, ON VA HABITAR SENSE INTERRUPCIÓ PER UN ESPAI DE QUATRE MESOS O MÉS, DIA I NIT PREGANT A DÉU."

AMIC – AMAT – AUCELL (Biel Oliver Torres)

RECULLS DE PENSAMENTS, LLANGUIMENTS, DE SOSPIRS, ESGUARDAVA L'AMIC EL SEU AMAT. ULLS DE GRÀCIA, JUSTÍCIA, PIETAT, MISERICÒRDIA, LLIBERALITAT, L'AMAT ESGUARDAVA EL SEU AMIC.
L'AUCCELL CANTAVA EL PLAENT ESGUARDAMENT DAMUNT DIT.

VIDA MUNDANA (Miquel Xamena)

QUAN VAIG SER GRAN I VAIG SENTIR DEL MÓN LA SEVA VANITAT, VAIG COMENÇAR A FER MAL, ENTRANT EN PECAT, OBLIDANT DÉU GLORIÓS, SEGUINT CARNALITAT; JO ERA UN HOME CASAT, AMB FILLS, PROU RIC, DISSOLUT I MUNDÀ... MOLT INCLINAT A L'ART DE TROBAR I COMONDRE CANÇONS I DICTATS DE LES FOLLIES D'AQUEST MÓN.

CONTEMPLACIÓ EN DÉU (M. Xamena)

MENTRE EM TROBAVA AIXÍ EN TRISTESA I SOVINT PENSAVA EN EL GRAN DESHONOR QUE DÉU PREN EN EL MÓN PER MANCANÇA D'AMOR, ME'N VAIG ANAR A UN BOSC, ON EM BROLLÀ EL PLOR TAN DESCONSOLAT QUE TENIA TOT EL COR EN DOLOR; PERÒ MENTRE PLORAVA HI SENTIA DOLÇOR, JA QUE DÉU PARLAVA.

CONVERSIÓ EN DÉU (M. Xamena)

VERITAT, ÉS SENYOR DÉU, QUE NO HI HA ALTRE DÉU MÉS QUE VÓS SOLAMENT. A VÓS TOT SOL EM DONO I M'OFREIXO A SERVIR. DE VÓS TOT SOL ESPERO PERDÓ, CAR NO HI HA CAP ALTRA GENEROSITAT QUE DONI, NI CAP ALTRA MISERICÒRDIA QUE PERDONI, MÉS QUE LA VOSTRA SOLAMENT. HUMIL SÓC, SÍ, A VÓS; HUMIL SÓC, SENYOR; NOMÉS SÓC DE VÓS, TOT SOL.

LLENGUATGE DE RAMON PER A LA MISSIÓ (M. Xamena)

AI, SENYOR DÉU!... ELS SARRAÏNS, QUE SÓN FILLS DE DESCREENÇA, TENEN I POSSEEIXEN AQUELLA SANTA TERRA D'ULTRAMAR, ON LA FE FOU FUNDADA I LLIURADA EN GUARDA DE LA SANTA ESGLÉSIA. AI, SENYOR DÉU! QUAN SERÀ AQUELL DIA, QUE AMB ARMES CORPORALS I ESPIRITUALS, DONARAN HONOR A LA FE I DESTRUIRAN L'ERROR!

MEDITACIÓ DE L'ERMITÀ SOBRE EL MENYSPREU DE LES VANITATS DEL MÓN (Manel Garrido Martí)

"BELL AMIC -DIGUÉ L'ERMITÀ-, TANT ÉS COSA PLAENT PENSAR I AMAR EN DÉU, QUE TOTS AQUELLS QUI EN ELL SABEN AMAR I CONÈIXER, EL DESITGEN

VEURE I TENIR EN GRAN GLÒRIA, I MENYSPREEN LA VANITAT D'AQUEST MÓN, QUE DURA POC. PER AIXÒ, AMABLE FILL, NO TINC POR DE LA MORT."

Meditació de l'ermità sobre el menyspreu de les vanitats del món

El programa que hi ha darrera l'obra, més important en realitat com a motor del procés de composició del que pugui ésserho per l'oient, és l'experiència d'aquell qui se retira del món per cercar en la solitud la intimitat mística amb Déu, assolible només per mitjà de la humilitat (és a dir, de la pròpia humiliació) i del menyspreu d'un mateix i de les vanitats del món. Més enllà de les reaccions afectives que pretengui despertar la música, l'èxit en la consecució de les quals només es podrà mesurar en el cas concret de cada oient, aquest programa queda reflectit en el tractament fragmentari del Kyrie de la Missa de Angelis que va apareixent al llarg de l'obra. Quant a la forma, es dividiria en tres seccions (o quatre, segons qui i com l'analitzàs): un tema recitatiu, una espècie de dansa i un retorn al tema primer. No hi ha gaire més cosa a dir.

Manel Garrido Martí

Nascut a Palma el 2001.

Entre 2009 i 2019 estudis de piano i composició amb Jaume Sampol.

Entre 2015 i 2018 estudis de piano al Conservatori Professional.

Entre 2017 i 2019 estudis de piano amb Dina Nedeltcheva.

Entre 2020 i 2022 estudis de filosofia a la Universitat de Barcelona.

Entre 2022 i 2023 estudis de composició al Conservatori Superior.

Meditació de l'ermità sobre el menyspreu de les vanitats del món

I. Vida Mundana

Quan vaig ser gran i vaig sentir la vanitat del món,
vaig començar a fer mal, entrant en pecat,
oblidant Déu gloriós, seguint la carnalitat;
però plagué a Jesucrist, per la seva gran pietat,
de presentar-se'm cinc vegades crucificat
a fi que el recordés i me n'enamorés,
tan fort que jo procurés que ell fos predicat
arreu del món, i que fos dita la veritat
de la seva Trinitat i també que fou encarnat;
per la qual cosa jo vaig ser inspirat en tan gran voluntat
que a res més no em vaig dedicar sinó que ell fos honrat;
i aleshores vaig començar a servir-lo de grat.

II. Contemplació en Déu

Mentre em trobava així en tristor
i sovint pensava en el gran deshonor
que Déu pren en el món per mancança d'amor,
com un home irat que fuig del mal senyor,
me'n vaig anar a un bosc, on em brollà el plor
tan desconsolat que tenia tot el cor en dolor;
però mentre plorava hi sentia dolçor,
ja que a Déu parlava, fent-li clamor
com tan poc escolta els justs i els pecadors,
i més quan el requereixen a tractar el seu honor,
ja que, si mai els donava ajuda i fervor,
tots convertirien el món al seu valor.

III. Conversió en Déu

Demanaren a l'amic de qui era. Respòs: – D'amor. – De què ets?
– D'amor. – Qui t'ha engendrat? – Amor. – On nasqueres? – En amor.
– Qui t'ha nodrit? – Amor. – De què vius? – D'amor. – Com et dius?
– Amor. – D'on vens? – D'amor. – On vas? – A amor. – On estàs?
– En amor. – Hi ha res més que amor? Respòs: – Sí, culpes i torts
contra el meu amat. – Hi ha en el teu amat perdó? Digué l'amic que en el seu
amat hi havia misericòrdia i justícia, i per açò era el seu hostel entre temor i
esperança.

IV. Llenguatge de Ramon per a la Missió

Llull, en la seva llarga convivència amb els musulmans, entrà en un món
d'especulacions místiques, subtils i inaccessibles fins llavors per als cristians,
integrant en el seu pensament la lògica d'Algazel.

No s'averkonyí de prendre de la filosofia aràbica tot allò que hi trobava
d'utilitzable per adaptar-ho a la dogmàtica cristiana. La seva doctrina de la
simplicitat de Déu –per exemple– és influïda per la doctrina d'Abenarabí.

Biel Bordoy Valens

Enrique V. Sánchez Vidal, Flauta

Nascut a Xest i format acadèmicament al Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo" de València, amb Raúl Pérez i Mª Dolores Tomás, amplia aquest procés amb Vicens Prats i Antonio Arias, sent aquest últim qui li inculca des de ben jove la preocupació constant en la recerca de repertori per a Flauta en totes les èpoques i estils, la inquietud per divulgar-lo, i alhora la necessitat d'interactuar amb els compositors dels nostres dies per a la creació de noves partitures, cosa que el porta a desenvolupar una fluida activitat, tant en l'àmbit camerístic com en solitari, realitzant gravacions per a ràdio i televisió, i en diferents segells discogràfics. Des de 1999 és membre de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears.

Projecte Llull

Ordo Operum

Ofrena. Josep Ros Sancho

De l'Amor Trovadoresc al mistic contemplatiu. Miquel Xamena Palou

Randa. Antoni Mairata March

LLull a Randa. Francesc Crespí Cañellas

Amic-Amat-Aucell. Biel Oliver "Torres"

L'amic foll d'amor por l'amat. Miquel Xamena Palou

1. Vida Mundana

2. Contemplació en Déu

3. Conversió en Déu

4. Llenguatge de Ramón Llull per a la missió

Meditació de l'ermità sobre el menyspreu de les vanitats del món. Manel Garrido Martí

Biel Bordoy Valens, narració argumental

Enrique V. Sánchez Vidal, flauta & piccolo

Un enregistrament de Casmusic dins les Residències pròpies de creació i investigació

Mescles i mastering: José Manuel Sánchez

Una producció artística d'Eugènia Gallego

Amb el suport de :

